

Půlnoční, P. Michla Krenželok

Odry

24. prosince 2022

Začnu vyznáním, jste dobří! Proč? Mohli byste spát, ale vy jste vykročili ze svého pohodlného gauče, překročili práh vytopeného domova, opustili bohatě prostřený stůl, a snad také nové dárky?! Proč?! Nečekejte odpověď, tuto otázku si musíte zodpovědět každý sám. Ještě jednou, proč?! Co tady děláte?! Co vás tady přitáhlo?! Do nepohodlných lavic, mrazivého kostela, bez nabídky občerstvení jakéhokoli druhu, nezapomeňte, prosím, že zde platí přísný zákaz konzumace vlastních nápojů! Přitáhly vás snad další dárky? Možná... Každopádně okolnosti vašeho slavení se dosti změnily. Okolnosti se často rychle mění. Je úchvatné pozorovat, jak se okolnosti našich neměnných svátků, mění. Loňské, předminulé, letošní... svět je zcela jiný, děsivě jiný, přesto Vánoce jsou tady, jako každý rok, už po kolikáté?! Jsou zde stále stejné, se svým jedinečným kouzlem a silou, která všechny okolnosti láme.

Za jakých okolností, rodinných nebo osobních, prožíváte letošní svátky? Na co myslíte, co se vám honí hlavou? Jsou okolnosti důležité?! Nevím, jak kdy, je to jako s vodou.

Voda. Kolik stojí půl litru vody, když si ji napustíte doma z kohoutku? Pár halířů, asi. Láhev vody v supermarketu může stát už pár korun, ne? V divadle stejná láhev vody je však mnohem dražší. A co v

letadle? Tatáž voda má několikanásobnou cenu. V poušti je pak voda k nezaplacení. Pořád stejná, obyčejná voda. Jediné, co se mění, je hodnota a místo, okolnosti toho, kde se nachází. Ano, někdy je potřeba "zaplatit" mnohem více, někdy nás "stojí" něco mnohem více, ale podstata je v životodárné vodě, ne v ceně. I okolnosti našich životů se mění. Nevím, po kolikáté už oslavujete letos Vánoce, ale vím, že je slavíte za zcela jiných okolností, než loni, před deseti lety, třiceti, padesáti. Ale!!! Jsou to pořád stejné Vánoce, okolnosti vytváříme jen my lidé! Stejně Vánoce, stejných událostí, už dva tisíce let, tytéž Vánoce, třebaže jste dítě, rodič, dospělý nebo stařec.

Někdy se říká: "A bude hůř, dobře, lépe už bylo!" Kecy! "Hůře už bylo!" Vždyť jsme dnes slyšeli v evangeliu, za jakých okolností přichází Bůh na svět. Bůh přišel na zem, stal se člověkem, abychom už nikdy nemohli říci, on neví jaké to je mít se špatně, žít bídu světa, být člověkem. Od událostí vánoční noci je už pouze jen dobře, třebaže okolnosti jsou někdy hodně drsné, mění se, za těch dva tisíce let byly okolnosti mnohokrát hrůzné, ale i ty byly překonány. Stále stejné Vánoce v toku změn k nám promlouvají i dnes ústy anděla: "Nebojte se." Nehleďte na měnící se okolnosti světa, především však osobní, každého z vás, ale pohleďte do Betléma, vydejte se tam, přimkněte se k tomu, který se nemění, který dává jistotu, stabilitu, čili pokoj, jenž se znovu rodí na svět, aby řekl, je dobře. Přichází nečekaně do středu našich nocí, jako Boží anděl k pastýřům dnešního evangelia, jako světlo do temnoty lidu, jak hlásal Izaiáš.

Stejně nečekaně jsem onehdá objevil píseň Without A Map od Markéty Irglové, protože je píseň hluboká, docela zapadla a samozřejmě se nedostala na přední pozice hitparád. Podnět ke vzniku písně přišel k Markétě v noci. Tehdy prý prožívala noční můry a měla živý sen, který jí uvrhl do nesmírného úzkosti. Byla úplně vyčerpaná. Jediné co jí v tom okamžiku napadlo, byla modlitba, jenže zjistila, že se modlit neumí, proto si našla slova modlitby Otče náš, pomodlila se jí a naučila. Snad tato modlitba ji vedla k modlitbě další, již vyjádřila v textu písně, rád bych vám kousek přečetl.

Píseň začíná slovy:

“Bože, byla jsem poslána na svět nevidoucí, abych se naučila vidět,
pamatujíc, že ty jsi tady byl vždycky se mnou
Ale víš vůbec, jak těžké to je?
Ráda bych se pomodlila, ale jak na to ?
Jsem unavená. Řekni mi, Bože, ukáže se to?
Byla jsem poslána na svět bez mapy
Celý čas jsem musela cestu jen hádat
Jít dál, i když jsem si přála zůstat stát,
Říkáš mi: "Řid' se vírou, a ne zrakem,
Když tě požádám o pomoc...
... bude dána.
Ale tys čekal tak dlouho...
... nebyla jsi připravená.
Tak dobře, Bože, ukaž mi,
Jakou cestou chceš, abych se dala, a já

Už se přestanu ptát
Jak jsem to vlastně měla vědět?
Na cestě byla znamení, ale
Byla tak nejasná.
Někdy jsem si myslela, že už jsem je pochopila, ale
Jak jsem si mohla být jistá?
Bože, byla jsem na Zemi poslána neslyšící,
abych se naučila slyšet.
Mít víru v tebe a nikdy se nebát
Život je oceán, ty jsi každou jeho vlnou,
Tvé paže by mne objaly a udržely v bezpečí.
Máš pravdu, všechno tohle, a ještě víc, se musím naučit.
Ze všech těch nejistot je mi nevolno.
Byla jsem to já, ne ty, kdo nastražil tuhle léčku, ale
Tys mě tady nechal bez mapy.
Celý čas jsem cestu musela jenom hádat
A musela jít dál, i když jsem chtěla zůstat stát
Mýlila jsem se tolikrát, kolikrát jsem měla pravdu, takže
Všechno, co od tebe slyším, je: "Jsi dost silná
Na všechno, čemu budeš muset čelit,
Jediná mapa, kterou potřebuješ, je Láska,
ta tě provede touhle iluzí bludiště"

Když se v jednom rozhovoru moderátor Markéty Irglové zeptal, jak je možné, že tak krásně zpívá, jak se to dělá?, odpověděla: „ze srdce, snažím se napojit na to, o čem zpívám, snažím se do písničky dostat

celým svým srdcem.“ Přeji i vám všem, abyste se do vánočního příběhu dostali celým svým srdcem a našli v Jeho noci to, po čem v té své toužíte.

Scházíme se v noci. Noc nese sebou dva extrémy. Neklid, strach z nebezpečí, a nebo ticho, jistotu, pokoj. Co jste přišli hledat do dnešní noci vy? Snad zde najdete ten nejkrásnější dar letošních Vánoc. Amen.

Celý text písně:

Without A Map (Bez mapy)

Markéta Irglová

*Bože, byla jsem poslána na svět nevidoucí, abych se naučila vidět,
pamatujíc, že ty jsi tady byl vždycky se mnou*

Ale víš vůbec, jak těžké to je?

Mohlo opravdu všechno tohle být předpovězené?

Ráda bych se pomodlila, ale jak na to ?

Jsem unavená. Řekni mi, Bože, ukáže se to?

Čím jsem si zasloužila takové znevýhodnění ?

Byla jsem poslána na svět bez mapy

Celý čas jsem musela cestu jen hádat

Jít dál, i když jsem si přála zůstat stát,

Mýlila jsem se tolikrát, kolikrát jsem měla pravdu

Říkáš mi: "Řiď se vírou, a ne zrakem,

A měj svoje veliké srdce na dlani.

*Jsi trám nožem opracovaný, ale
jednou budeš sloužit jako člun.*

Co ztratím tady na Zemi...

... je ztraceno v nebi

Když tě požádám o pomoc...

... bude dána.

Ale tys čekal tak dlouho...

... nebyla jsi připravená.

Moje odhodlání bylo silné...

... nebylo pevné.

Mám ještě jednu otázku...

... máš taky odpověď.

Ale co to znamená?

...Jsi ve mně a já jsem v tobě.

Proč mluvit v hádankách?

...Tak mi ukaž cestu.

To je všechno, co jsem chtěla.

...To je všechno, co jsi měla říct.

Tak dobře, Bože, ukaž mi,

Jakou cestou chceš, abych se dala, a já

Už se přestanu ptát

Jak jsem to vlastně měla vědět?

Na cestě byla znamení, ale

Byla tak nejasná.

Někdy jsem si myslela, že už jsem je pochopila, ale

Jak jsem si mohla být jistá?

*Bože, byla jsem na Zemi poslána neslyšící,
abych se naučila slyšet.*

Mít víru v tebe a nikdy se nebát

Život je oceán, ty jsi každou jeho vlnou,

Tvé paže by mne objaly a udržely v bezpečí.

Máš pravdu, všechno tohle, a ještě víc, se musím naučit.

Ze všech těch nejistot je mi nevolno.

Byla jsem to já, ne ty, kdo nastražil tuhle léčku, ale

Tys mě tady nechal bez mapy.

Celý čas jsem cestu musela jenom hádat

A musela jít dál, i když jsem chtěla zůstat stát

Mýlila jsem se tolikrát, kolikrát jsem měla pravdu, takže

Všechno, co od tebe slyším, je: "Jsi dost silná

Na všechno, čemu budeš muset čelit,

Jediná mapa, kterou potřebuješ, je Láska,

ta tě provede touhle iluzí bludiště"

Otče náš, jež jsi na nebesích,

Posvěť se jméno tvé.

Přijď království tvé,

Bud' vůle tvá,

Jako v nebi, tak i na zemi,

Chléb náš vezdejší dej nám dnes,

Odpusť nám naše viny,

Jako i my odpouštíme našim viníkům a

Neuveď nás v pokušení, ale

Chraň nás od zlého, neboť tvé je království

I moc i sláva

Navěky,

Amen.